

Intervju med Laurits

Nestemann i rekken av hjemvendte utenlandsstudenter klar for intervju med IØTs representant er Laurits som var ett semester ved Politecnico di Milano i den italienske storbyen Milano.

Hvordan oppfattet du søknadsprosessen, både på instituttet og i Milano? I Prosessen ved NTNU var veldig grei, jeg fant fag og fikk forhåndsgodkjenning. Etter ankomst ble det imidlertid en del fagbytter, men det var ikke problem å få fagene en ønsket.

Hvordan var jakten på bosted for deg? Universitetet hadde få studenthybler, og som i de fleste storbyer var det i Milano både utfordrende og relativt dyrt å finne hybel ved semesterstart. Det lokale Erasmus-kontoret var til stor hjelp, men en må til slutt ordne ting selv. Det som er viktig å merke seg med Italia er at det tydeligvis ikke er vanlig å bo alene på grunn av prisenivået i byen. Jeg brukte en uke på å finne noe brukbart, og man må nok sette av minst såpass mye tid.

Hvordan var det språklige for din del, var det store utfordringer? Jeg kunne ikke italiensk på forhånd, så jeg tok språkkurs før skolestart. Dette er helt nødvendig og anbefales på det sterkeste, både faglig og sosialt. På universitetet foregikk det meste på italiensk, og selv om jeg forsøkte å ta fag der hvor engelsk støttelitteratur var enkel å finne kom en ikke unna språklige utfordringer. For eksempel at lovnader som engelsk oversettelse av pensum eller eksamensteksten ikke viste seg å være tilfelle. Det er derfor en stor fordel å kunne det lokale språket noe før en drar, men når det er sagt så finnes det engelskspråklige universiteter i Italia også.

Hvordan var de sosiale og kulturelle forholdene der du var? Var det enkelt å møte nye mennesker? Italianere er hyggelige og imøtekommende, og det var på ingen måte noe problem å få nye venner. Det kan imidlertid fort bli til at man holder seg mest med andre Erasmus-studenter, på grunn av alle de sosiale arrangementene. Det er store kulturelle forskjeller mellom Norge og Italia, og hvis dette er noe man ønsker å utforske, er det fullt mulig. Jeg tror også det har mye med når i studiet man drar å gjøre, for når man har kommet til fjerdeklasse, har gruppene på mange måter "satt seg". Slik sett er nok den sosiale biten enklere tidligere i studiet.

På hvilken måte skiller arbeidsmetodene på NTNU seg fra dem brukt i Italia? Jeg har inntrykk av at det på NTNU er det mer fokus på applikasjon. I Italia virker det generelt som om bakgrunnsteorien er mer vektlagt, hvertfall på de fagene jeg tok. Men dette kan nok variere med den ansvarlige professoren.

Hva slags vurderingsmetoder brukes der du var? Foreleser har mye makt og bestemmer det meste. Han lager gjerne eksamen og boka, og han retter eksamen. Stort sett all informasjon skal gjennom en person på denne måten, noe som var uvant. Eksamensformen var ofte tredelt, med en midtsemestereksamen der en gjerne kunne gjøre seg ferdig med første del av pensum, samt avsluttende skriftlig og muntlig eksamen.

Hvis du skal oppsummere ditt utenlandsopphold, hva vil du si at du sitter igjen med? Utbyttet var nok større personlig enn faglig sett, og jeg vil si at man får bedre perspektiv på ting. Man ser kanskje at skole ikke betyr alt. Det er en god mulighet til å kaste litt rundt på etablerte vaner og forsøke seg på noe annerledes.

Ett råd til fremtidige utenlandsstudenter, hva vil du da si? En bør tenke gjennom hva en vil få ut av utenlandsoppholdet, samt studere språket til det landet en skal til.